

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๕/๒๕๕๕

วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งธนบุรีส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายพิชัย จงสฤษดิ์หวั่ง) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแพ่งธนบุรีได้ส่ง เรื่อง ขอให้วินิจฉัยคดี ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ สรุปความได้ว่า ธนาคารดีบีเอส ไทยท努 จำกัด (มหาชน) โจทก์
ยื่นฟ้องต่อศาลแพ่งธนบุรี เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่า นายพิชัย จงสฤษดิ์หวั่ง (จำเลยและ
ผู้ร้อง) ในคดีผิดสัญญากู้เบิกเงินเกินบัญชี โดยให้ผู้ร้องชำระเงินจำนวน ๔๐,๘๒๑,๐๕๐.๖๘ บาท
พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๘.๒๕ ต่อปี จากเงินต้น ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และดอกเบี้ยอัตรา
ร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากเงินต้น ๘,๖๓๗,๒๕๘.๘๘ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป

ผู้ร้องยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์ว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ
การธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นบทบัญญัติที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุสถานะของบุคคล
และฐานะทางเศรษฐกิจ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และทำให้เกิดการเอาเปรียบผู้บริโภคและ
การผูกขาดทางการค้า ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ และต้องด้วย
มาตรา ๖ ประกอบกับยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ จึงยื่นคำร้อง
ต่อศาลเพื่อขอให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณารับไว้ดำเนินการและพิจารณาวินิจฉัยต่อไปตามมาตรา ๒๖๔ ของ
รัฐธรรมนูญ โดยมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยคือ มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์
พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มีนาคม
๒๕๕๓ และคำวินิจฉัยที่ ๑๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ ว่า มาตรา ๑๔ แห่งพระราช
บัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๖๐ และไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ วรรคสอง มาตรา ๒๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ ตามลำดับ

เมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว จึงคงยังมีอีกประเด็นเดียวที่จะต้องวินิจฉัยคือ มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ หรือไม่

เนื่องจากมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์อาจจ่ายได้หรืออาจเรียกได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเป็นการปฏิบัติต่อลูกค้าโดยทั่วไปอย่างเท่าเทียมกัน และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและการเงินของประเทศโดยรวม ทั้งยังเป็นการคุ้มครองผู้ฝากเงินกับธนาคารทุกคนด้วย ดังนั้นจึงไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในด้านต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ